

[Axel Sørensen.]

med det lægmandsindslag, der fungerer ved hans sags optagelse, end han tidligere har været.

En foreslået ændring, som vil blive af væsentlig betydning, går ud på, at landsskatteretten, som efter de gældende regler ikke kan ændre en foretagen forhøjelse beroende på et anlagt skøn, kan gøre dette, hvis klagesagen er vedlagt sådanne oplysninger, at landsskatteretten kan anlægge et klart skøn. Jeg vil gerne tage forbehold over for denne ændring i modsætning til andre ærede ordførere. Jeg må sige, at jeg er lidt ængstelig ved at give landsskatteretten ret til at ændre en skatteansættelse, der er blevet forhøjet på grundlag af lokalt kendskab ude hos myndighederne, og jeg tvivler stærkt på, at det kan være rigtigt, men det bliver der jo anledning til at drøfte lidt nærmere i det kommende udvalg.

Jeg finder det rigtigt, at landsskatteretten kan tilsige tredjeperson. Det har vist sig mere og mere nødvendigt i flere sager at kunne påkalde tredjeperson til at give oplysninger, f. eks. hvor det drejer sig om overdragelse af fast ejendom, erhvervsvirksomhed eller salg af driftsmateriel, varelager eller maskiner, og også vedrørende opløsning af ægteskab, underholdsbidrag, skifte af boet o. s. v.

Hvis man studerer landsskatteretsudvalgets betænkning af 1963 lidt, kan man se, at udvalget bl. a. har drøftet landsskatterettens struktur uden at være nået til noget resultat. Det blev forud for dette udvalgs nedsættelse meget stærkt drøftet også her i det høje ting, om man måske skulle ændre strukturen ved at lægge landsskatteretten ud i landet i forskellige afdelinger; den består i øjeblikket af fire afdelinger. Jeg vil gerne sige som min opfattelse, at jeg tror, at man skal være noget forsigtig hermed. Hvis man spredte de fire afdelinger ud i fire områder, ville man udsætte sig for, at afgørelser i komplicerede principielle klagesager kunne blive så forskelligartede, at landsskatterettens omdømme ville lide herunder. Men vi må have rejseholdene, der søger ud i købstæderne for at komme skatteklagerne så nær som muligt, af sted med hyppigere mellemrum, så at en klager ikke er udsat for at miste hus og hjem på grund af skattens inddrivelse, mens han venter på,

at landsskatteretten sender sagen ud til høring. Nu ved jeg vel, at man af praktiske grunde efter en meget kraftig skatteforhøjelse kan søge skattedepartementet om at få udsættelse med betalingen, indtil der foreligger en kendelse fra landsskatteretten.

Jeg er enig med hr. Hagen Hagensen om, at de små klagesager burde afgøres ude hos amtsskatterådene for derved at fritage landsskatteretten for mange af disse sager, der forekommer så hyppigt; de kommer ofte frem år efter år.

I øvrigt skal jeg på mit partis vegne anbefale, at man når frem til et resultat på grundlag af det foreliggende lovforslag i det kommende udvalgsarbejde, og jeg skal gerne tilsige mit partis støtte hertil.

Aksel Larsen: Den lov, der her er foreslået ændret, omhandler to vigtige og adskilte funktioner, nemlig for det første tilsynet med skatteligningen og for det andet påkendelsen af klager over denne henhørende under henholdsvis statens ligningsdirektorat og landsskatteretten, sådan som ordningen blev etableret i 1938 ved det gamle landsoverskatteråds og overskyldrådets nedlæggelse. Denne knopskydning af skatteinstanser fortsatte i 1946, da vi fik amtsskatterådene og amtsligningsinspektørerne, som skulle være ligningsdirektoratets stedlige repræsentanter med revision af skatteansættelserne til hovedopgave, men som i de senere år i stedse stigende grad er blevet pålagt andre opgaver af administrativ karakter, herunder rådgivning såvel til skatteyderne som til sogneråd, ligningskommissioner og skatteråd.

Af højere skatteinstanser har vi flere end de her opregnede. Er man i tvivl om et skattespørgsmål, kan man ikke bare henvende sig til ligningsdirektoratets specielle kontor for forespørgsler, men kan også spørge skattedepartementet. Der synes ikke her at være nogen klar arbejdsdeling, og en vis overlappning eller dobbeltadministration finder vel nok sted. Det hedder sig, at skattedepartementet skal tage sig af spørgsmål om lovenes fortolkning, men hvad kan ikke bringes ind herunder? Samme overlappning finder formodentlig sted i forholdet mellem landsskatteretten og skattedepartementet. Hvis man administrativt kan opnå et svar, som er bindende for de underordnede ligningsinstanser, kommer sa-